

Планинската кжща съ прецизната си изработка, съ яснитѣ си и остро контурирани форми, на преобладаващитѣ въ нея каменни стени, опредѣлена покривна линия, канонизираното разположение и групиране на прозорцитѣ, бѣло варосанитѣ стени на етажa, обраменѣ отъ потъмнѣла отъ времето дървена рамка, представлява отъ себе си силно стилизуванъ архитектуриченъ обектъ. Между него и планинския ландшафтъ има известна еднаквостъ въ твърдостъта на линиитѣ и формитѣ и тая еднаквостъ свързва и слива въ едно сградата съ околната природа.

Обр. 139. — Кжща въ с. Стара-Рѣка — еленско.

Сжщото нѣщо се забелезва и при полската кжща.

Спокойниятъ и интименъ полски ландшафтъ, въ който преобладаватъ хоризонталнитѣ линии, безъ всѣкакъвъ видимъ конфликтъ между него и положената всрѣдъ него полска кжща, хармонично се сливатъ и взаимно допълнятъ: необятната природа и несвършенното творение на човѣка. Това полската кжща постига съ интимността и непринуденостъта както на отдѣлнитѣ си части, така и съ цѣлостъта си. Въ нито една полска селска кжща, която не е строена подъ пакоството подражание на градскитѣ кжщи, нѣма остри и стилизувани форми. Даже чисто конструктивното е все пакъ така меко, неопредѣлено по форма и видъ, и като че ли нѣма ясна контурна линия. Нѣщо повече, тука конструкцията не се вижда; както и изобщо всѣка съставна частъ и форма е покрита съ бѣлега на единъ примитивъ, който